

Skarga wniesiona w dniu 1 lutego 2021 r. – Komisja Europejska / Królestwo Belgii**(Sprawa C-60/21)**

(2021/C 98/18)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* Komisja Europejska (przedstawiciele: W. Roels, V. Uher, pełnomocnicy)*Strona pozwana:* Królestwo Belgii**Żądania strony skarżącej**

Komisja wnosi do Trybunału o:

— stwierdzenie, że utrzymując w mocy przepisy, na podstawie których:

odmawia się odliczenia od dochodu podlegającego opodatkowaniu świadczeń opiekuńczych lub kwot kapitałowych zastępujących takie świadczenia oraz dodatkowych świadczeń podmiotom zobowiązanym do ich wypłacania, niebędącym rezydentami w Belgii, którzy uzyskują w Belgii mniej niż 75 % swoich dochodów z tytułu działalności zawodowej i którzy nie mogą skorzystać z takiego samego odliczenia w państwie członkowskim miejsca zamieszkania ze względu na niewielki dochód podlegający opodatkowaniu w tym państwie,

Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, jakie na nim ciążyą na mocy art. 45 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) i art. 28 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (EOG), oraz

— obciążenie Królestwa Belgii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swojej skargi Komisja podnosi jeden zarzut oparty na tym, że sporne przepisy mogą zniechęcać podatników niebędących rezydentami do korzystania ze swobód przepływu zagwarantowanych przez traktaty, a konkretniej swobody przepływu pracowników przewidzianej w art. 45 TFUE i art. 28 Porozumienia EOG.

Podatnik niebędący rezydentem, który nie osiąga w Belgii przynajmniej 75 % swoich podlegających opodatkowaniu dochodów z tytułu działalności zawodowej i który faktycznie nie może skorzystać z odliczenia świadczeń opiekuńczych w państwie miejsca zamieszkania ze względu na brak dostatecznych dochodów podlegających opodatkowaniu w tym państwie, jest bowiem pozbawiony przez przepisy belgijskie korzystania z jakiegokolwiek odliczenia tych świadczeń. Z orzecznictwa Trybunału, a w szczególności z jego wyroku z dnia 10 maja 2012 r., C-39/10, Komisja/Estonia, wynika, że w podobnym wypadku państwo zatrudnienia musi uwzględnić sytuację osobistą i rodzinną podatnika niebędącego rezydentem.